

4 Οκτωβρίου, 1995

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 155.4 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 3 ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΝΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ (ΠΟΙΚΙΛΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ) ΝΟΜΟΥ
33/1964 ΟΠΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗΚΕ,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΕΑ ΚΩΝΣΤΑ-
ΝΤΙΝΙΔΗ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ, ΓΙΑ ΑΔΕΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΓΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΟΣ CERTIORARI,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 30984/93
ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

ΚΑΙ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΔΙ-
ΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΣ
25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1995.

(Αίτηση Αρ. 169/95).

5 Προνομιακά εντάλματα — Certiorari — Αίτηση για άδεια καταχώρησης αίτησης certiorari προς ακύρωση ενδιάμεσης απόφασης Ποινικού Δικαστηρίου περί αποδοχής γραπτών καταθέσεων των κατηγορουμένων - αιτητών, ως μάρτυρας — Δυνατότητα παρέμβασης με ένταλμα certiorari για ακύρωση ενδιάμεσης απόφασης περί αποδοχής μαρτυρίας — Δυνατότητα αποκλεισμού μαρτυρίας με ένταλμα certiorari.

10 Μαρτυρία — Αποδοχή καταθέσεων κατηγορουμένων ως μαρτυρίας — Αίτηση των κατηγορουμένων αιτητών για άδεια καταχώρησης αίτησης certiorari προς ακύρωση της σχετικής ενδιάμεσης απόφασης — Δυνατότητα παρέμβασης με ένταλμα certiorari για αποκλεισμό μαρτυρίας που ήδη έγινε αποδεκτή από το πρωτόδικο Δικαστήριο.

Οι αιτητές ζήτησαν άδεια από το Ανώτατο Δικαστήριο να καταχωρήσουν αίτηση για έκδοση προνομακού εντάλματος τύπου certiorari με το οποίο να ακυρώνεται ενδιάμεση απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου που επέτρεπε την προσαγωγή γραπτών καταθέσεων τους ως μαρτυρίας. Εισηγήθηκαν, ότι επιλογώρησε παρανομία που απέληξε σε παραβίαση συνταγματικού δικαιώματός τους, επειδή η απόφαση στηρίχθηκε σε εσφαλμένη ερμηνεία των άρθρων 27 και 32 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 155, αφού διάφορα έγγραφα που παραλήφθηκαν από την Αστυνομία κατά την εκτέλεση εντάλματος έρευνας δεν παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 27 για να ασκηθούν οι εξουσίες του σύμφωνα με το άρθρο 32.

Αποφασίστηκε, ότι:

- (1) Το παραδεκτό των γραπτών καταθέσεων ως μαρτυρίας, εμπίπτει στη δικαιοδοσία του πρωτόδικου Δικαστηρίου. 15
- (2) Δεν είναι επιτρεπτή η έκδοση προνομακού εντάλματος με σκοπό την υπαγόρευση στο πρωτόδικο Δικαστήριο του τρόπου με τον οποίο θα πρέπει να αποφασίσει επί θέματος που εμπίπτει στη δικαιοδοσία του. 20
- (3) Επιδιώχθηκε η ανατροπή της ενδιάμεσης απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου ως εσφαλμένης για να αποκλειστούν οι γραπτές καταθέσεις των αιτητών που ήδη έγιναν δεκτές ως μαρτυρία. 25
- (4) Δεν υπάρχει δυνατότητα παρέμβασης με προνομακό ένταλμα τύπου certiorari προς αποκλεισμό μαρτυρίας που ήδη έγινε αποδεκτή. 30

Η αίτηση απορρίφθηκε.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- In Re Aeroporos and Others (1988) 1 C.L.R. 302,* 35
- In Re Malikides and Others (1980) 1 C.L.R. 472,*
- Marewave Shipping and Trading Company Ltd (1992) 1(A) A.A.Δ. 116,*
- Γενικός Εισαγγελέας (Αρ. 3) (1993) 1 A.A.Δ. 442,* 40
- Καρατζαφέρης Σπύρος (1993) 1 A.A.Δ. 607.*

Αίτηση.

Αίτηση με την οποία επιδιώκεται άδεια για καταχώριση αίτησης για διάταγμα certiorari προς ακύρωση της ενδιάμεσης απόφασης με την οποία κρίθηκαν οι γραπτές καταθέσεις ως αποδεκτή μαρτυρία.

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για τους Αιτητές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.
 10 Το πρωτόδικο Δικαστήριο, αντίθετα προς την άποψη των κατηγορουμένων - αιτητών, επέτρεψε την προσαγωγή γραπτών καταθέσεων τους, ως μαρτυρίας. Την απόρριψη αιτήματος για επιφύλαξη νομικού ερωτήματος για γνωμάτευση από το Ανώτατο Δικαστήριο
 15 Κεφ. 155, ακολούθησε η υποβολή της παρούσας αίτησης.

Επιδιώκεται άδεια για καταχώριση αίτησης για διάταγμα certiorari προς ακύρωση της ενδιάμεσης απόφασης με την οποία κρίθηκαν οι καταθέσεις ως αποδεκτή μαρτυρία και, παρεπομένως, η αναστολή της εκδίκασης της υπόθεσης. Κατά την εισήγηση των αιτητών, υπόκειται σε ακύρωση η ενδιάμεση απόφαση γιατί στηρίχθηκε σε εσφαλμένη ερμηνεία των άρθρων 27 και 32 του Κεφ. 155. Αφού, όπως ήταν αναντίλεκτο, τα διάφορα έγγραφα που παραλήφθηκαν από την αστυνομία κατά την εκτέλεση εντάλματος έρευνας δεν παρουσιάστηκαν στο Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 27 για να ασκηθούν οι εξουσίες που αυτό είχε δύναμη του άρθρου 32, εμφιλοχώρησε παρανομία που απέληξε σε παραβίαση συνταγματικού δικαιώματος των αιτητών. Επομένως, κατ' εφαρμογή της νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ειδικά της υπόθεσης *Police v. Georgiades* (1983) 2 C.L.R. 33, οι καταθέσεις θα έπρεπε να είχαν αποκλειστεί.

Άκουσα την αίτηση χθες, την επομένη της καταχώρισής της. Κατά την ακρόαση ζήτησα τις απόψεις του κ. Τριανταφυλλίδη αναφορικά με την ύπαρξη καν δυνατότητας αναθεώρησης με προνομιακό ένταλμα ενδιάμεσης απόφασης τέτοιας φύσης. Ανέφερα πως μου φαινόταν ότι επιδιωκόταν ο έλεγχος της ορθότητας της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου πάνω σε θέμα που ενέπιπτε στη δικαιοδοσία του, με στόχο την υποκατάστασή της. Ο κ. Τριανταφυλλίδης είδε διαφορά ανάλογα με το αν η αποδοχή ή απόρριψη της μαρτυρίας αναφέρεται σε κρίση σε σχέση με τους κανόνες της απόδειξης απλώς ή με την κατ' ισχυρισμό παραβίαση συνταγματικών δικαιωμάτων. Θα ήταν, όπως εισηγήθηκε, ανεπίτρεπτη η αναθεώρηση στην πρώτη περίπτωση, αλλά επιτρεπτή στη δεύτερη.

Δεν μπορώ να διακρίνω τέτοια διαφορά. Σε κάθε περίπτωση δικαιοδοτικού θέματος είναι το ίδιο το θέμα που συνιστά τον προσδιοριστικό παράγοντα. Εν προκειμένω, το θέμα είναι το παραδεκτό των γραπτών καταθέσεων ως μαρτυρίας και αυτό δεν αλλοιώνεται ανάλογα με τους λόγους που προτείνονται ως αποκλείοντες την προσαγωγή τους.

5

Η έρευνά μου με οδήγησε στην υπόθεση *In Re Aeroporos and Others* (1988) 1 C.L.R. 302. Είχε ζητηθεί άδεια για καταχώριση αίτησης certiorari προς ακύρωση εντάλματος σύλληψης και έρευνας με προοπτική, όπως επισημάνθηκε, να αποκλεισθεί κατ' ακολουθίαν η προσαγωγή σε ποινική διαδικασία αποδεικτικού υλικού που εξασφαλίστηκε με την εκτέλεσή τους. Ο δικαστής, όπως ήταν τότε, Γ.Μ. Πικής, απέρριψε το αίτημα για σειρά λόγων. Ως προς το ζήτημα που εξετάζουμε σήμερα, ενδιαφέρει η επισημάνση πως το αποδεκτό μαρτυρίας συνιστά θέμα που εμπίπτει στο τομέα του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Αποδοκιμάστηκε η προσπάθεια να προκαταληφθεί η απόφαση του Δικαστηρίου πάνω στο θέμα και τονίστηκε, με αναφορά στην απόφαση του Προέδρου Μ. Τριανταφυλλίδη *In Re Malikides and Others* (1980) 1 C.L.R. 472 πως δεν είναι επιτρεπτή η έκδοση προνομιακού εντάλματος με σκοπό την υπαγόρευση στο πρωτόδικο Δικαστήριο του τρόπου με τον οποίο θα πρέπει να αποφασίσει σε σχέση με θέμα που εμπίπτει στη δικαιοδοσία του. (Βλ. επίσης *Αναφορικά με την αίτηση της Marewave Shipping & Trading Company Ltd* (1992) 1(A) A.A.Δ. 116). Στην παρούσα υπόθεση επιδιώκεται, ευθέως πλέον, η ανατροπή της ενδιάμεσης απόφασης του Πρωτόδικου Δικαστηρίου ως εσφαλμένης, για να αποκλειστεί ό,τι επετράπη να προσαχθεί ως μαρτυρία. Κατά τα πιά πάνω, τα οποία υιοθετώ, δεν παρέχεται η δυνατότητα για τέτοια παρέμβαση. Θα πρόσθετα εν προκειμένω και τις υποθέσεις *Γενικός Εισαγγελέας* (Αρ. 3) (1993) 1 A.A.Δ. 442 και την *Σπύρος Καρατζαφέρης* (1993) 1 A.A.Δ. 607, στις οποίες ο δικαστής, όπως ήταν τότε Γ. Μ. Πικής αποφάσισε ότι μόνο όπου θίγονται ή υπάρχει κίνδυνος να θιγούν δικαιώματα παρέχεται δυνατότητα έκδοσης διαταγμάτων certiorari και prohibition. Στην πρώτη, το αίτημα αφορούσε σε διαδικαστικό χειρισμό ενώ στη δεύτερη στην κρίση του Δικαστηρίου, σε διαδικασία για έκδοση φυγοδίκου, πως αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση επαρκώς ώστε να κληθεί ο καθ' ου η αίτηση να κάμει την υπεράσπισή του. Η αίτηση είναι απαράδεκτη και απορρίπτεται.

10

15

20

25

30

35

40

Η αίτηση απορρίπτεται.